

дата, които дѣйствуватъ вжтрѣ въ човѣка. Въ такъвъ случай, човѣкъ е една неутрална зона, прѣзъ която минаватъ силитѣ на живота. Човѣкъ казва: животътъ ще мине. Да, животътъ ще мине, но всѣки индивидъ трѣбва да научи своя личенъ, индивидуаленъ животъ: животътъ на сърцето и животътъ на ума. Той трѣбва да разрѣши тия важни въпроси и то, по единъ най-правилень начинъ.

„Ако се не родите изново, нѣма да видите царството Божие.“ Това е бждещето на човѣчеството. Ако се не роди човѣкъ изново, той е осъденъ на смъртъ. Старитѣ алхимици сж изслѣдвали закона за подмладяването. И сегашнитѣ учени изучаватъ туй подмладяване и казватъ: „Човѣкъ може да се роди изново.“ Туй раждане е съзнателно. То не е раждане на забравя. При това раждане човѣкъ съвършено измѣня своето естество. Той забравя всичко старо, съзнателно минава отъ едно състояние въ друго и започва новия животъ. Тогава той влиза въ връзка съ всички живи сили на природата, и животътъ му вече нѣма да бжде една тежестъ, но — едно благо. Обаче, докато дойде до това „новораждане“, той ще мине прѣзъ такива тежки състояния, каквито човѣшкиятъ умъ не може да схване. Прѣдставете си, че вие се намирате въ положението на Христа, закованъ сте на кръста. Какво ще бжде разрѣшението на вашия въпросъ? Да виждашъ дѣлото, всичко това разрушено, ученицитѣ ви избѣгали, и при васъ идватъ римскитѣ войници и ви заобикалятъ. Ще кажете: всичко е свършено! Не, не, тази възвишена душа знае, че въ свѣта има единъ живъ законъ, че не е всичко изгубено. И отъ тозъ моментъ започва силата на християнството, но тази сила седѣше въ самия Христосъ, а не въ външнитѣ условия. Всички души трѣбва да иматъ тази мощна сила. И азъ ви казвамъ, че онзи, който трѣбва да се роди изново, не трѣбва да поставя своето упование на една фалшива почва.

Сега, ние, съврѣменнитѣ хора, имаме едно схващане за Бога, че съ Него ние не можемъ да се разговаряме. Така е, ние не можемъ да се разговаряме съ Бога при извѣстни условия, но при други условия — можемъ. Още повече, че прѣди 3000 години единъ